

INSERTIUNI:

se plătesc cu prețuri foarte reduse.

Manuscrisurile sunt a se adresa redacției și acelea nu se înapoiază.

Epistole nefrancate nu se primesc.

ACTIVITĂȚEA

ABONAMENT

Pe an 6 cor. pe 1/2 an 3 cor.

Pentru plugari—țărani pe an 4 coroane.

Pentru România și străinătate: Pe an 16 franci.

Un număr costă 12 bani

EDITOR, PROPRIETAR ȘI ȘEF-REDACTOR:

DR. AUREL MUNTEAN

Apare în fiecare Joi.

REDACTOR RESPONSABIL:

LAURIAN BERCIAN

Vorbele frumoase.

Nimic mai urit în lumea asta, decât vorbele frumoase. Vorbele frumoase au ajuns atât de îndoelnice, încât abia li-se mai dă crezământ.

Sunt, nu-i vorbă, și vorbe frumoase, adevărate, dar numai acelea, ce vin din inimă și merg la inimă.

Când e vorba să liniștești pe cineva cu vorba, când nu mai tolasesc faptele, atunci ar fi păcat să nu-ți dai toată silința ca cu o vorbă bună să-l mângâi, căci de multe-ori o vorbă frumoasă la locul ei, e mai mult vrednică decât tot aurul din lume; ea schimbă de-odată soarta rea a unui om, întocmai ca o ploaie bună venită la timp, întristarea agricultorilor în bucurie. Pe când vorba urită, pustiește inima unui nenorocit, întocmai ca un uragan sălbatec pădurile falnice și câmpiile mănoase.

D. e. te-ai îmbrăcat azi cu un rînd de haine noue. Nici n'ai pus piciorul bine în stradă și te întâlnești cu unul, care n'are să-ți spună altceva mai bun, decât că costumul te prinde grozav de rău.

Un rînd de haine nu e tocmai un lucru mare în lumea aceasta, privind în fond, dar pentru-că ele sunt făcute pentru ochii lumii, câștigă prin aceasta o însemnătate cu totul vrednică de luat în considerare. Prin haine vrei să plăci, ba și mai mult, vrei să intri în rîndul oamenilor de considerație. Ei bine, cum și-ar veni, când și-ar spune mai mulți, că costumul te cuprinde cât se poate de rău? Nu-ți vine de multe-ori să stai acasă și să nu mai ieși între oameni? Și fiind-că hainele costă bani, nu și-se pare că ai aruncat acei bani în vînt?

Deci: lăsând gluma la o parte zicem: cine critică cu voia hainele altuia, dovedește că este rău crescut.

Fie-care om criticat, se supără, și cu tot dreptul.

Sunt apoi unii oameni, cari interesându-se mai mult de sănătatea altora, decât a lor proprie, fac din sănătos bolnav, sau cel puțin mai bolnav decum este, uitându-se lung și uimit la tine și mirându-se cum ai slăbit.

De multe-ori un nevoieș, care abia se mai ține pe picioare te face bolnav, cu alte cuvinte: te compătimizește tocmai cel mai vrednic de compătimize și asta trebuie să indigneze pe ori-cine.

Astfel de vorbe, cari nu fac nici două parale, costă foarte mult pe aceia, cari sunt condamnați a le asculta.

Lăsați fața oamenilor în pace!

Mult mai periculoase decât aceste vorbe urite sunt vorbele frumoase, cari la aparență sunt îndreptate cătră inimă, în fond însă țintesc numai spre pungă! Mulți oameni în lumea asta trăesc nu-

mai cu minciuna, nu fac absolut nimic altceva, decât vorbesc la inimă și în schimb le cade aurul în pungă.

Pentru cine sunt valabile vorbele frumoase?

Vorbele frumoase au trecut înaintea acelor, cari le iau drept fapte și înaintea acelor, cari iubesc aplausele pentru faptele lor rele.

Ce îngânfare trebuie să simtă rău-tăciosul, care numai rău face în viața lui, și cu toate acestea are vecinic în jurul seu mameluci care-i cântă aleluia și-i strigă ura! Sau credeți că nu-i frumoasă viața aceluia, care nu face decât rău și lumea nu-l vorbește decât de bine? S'a mai văzut om în lume care să-și mărturisească fapta rea, sau cel puțin să nu caute a și-o justifica?

Urite mai sunt vorbele frumoase!

Cu cât cine-va dispune de mai puține fapte bune, cu atât e mai bun de gură și cu nimic nu poți înlocui mai nimerit sărăcia faptelor, decât cu bogăția vorbelor.

De aceea bine să cercetezi cât se poate de adînc inima, dar mai ales trecutul unui guraliv, înainte de a-i da crezământ.

Cele mai multe amiciții din lumea asta modestă se susțin partea cea mai mare prin vorbe frumoase, și cea mai veche și mai sinceră amiciție se strică pentru vecie prin o singură vorbă urită, mai ales dacă e adevărată.

În contra vorbelor frumoase nu este nici o ureche destul de timpită, nici o inimă destul de împetrită, nici un spirit destul de ager pentru a le cunoaște numai decât unde țintesc.

N'avem decât să lăpădam dela noi ori-ce slăbiciune deșositoare, cu deosebire vanitatea, această mărime micșorătoare, și numai decât vom începe a auzi cu alte urechi.

Să fim țărani români.

Să fim țărani, cu hărnicie
Pământul să muncim,
Să fim Români, și'n armonie
Cu toții să trăim.
Să fim țărani, să fim Români
Să fim țărani români!

Pământul hrană dă la toți,
Voinici pe toți îi face,
Voinici țărani, voinici Români
Și la războiu și'n pace.
Să fim țărani, să fim Români,
Să fim țărani români!

De frig, de viitor, de furtuni
Voinici ne ținem seamă,
Pământul patriei ne e,
Români, a noastră mamă.
Să fim țărani, să fim Români,
Să fim țărani români!

Să fim țărani! Cu hărnicie
Pământul să muncim,
Să fim Români și'n armonie
Cu toții să trăim.
Să fim țărani, să fim Români,
Să fim țărani Români!

Biblioteca Județeană ASTRA

Th. D. Speranția.

P31406

Patima judecăților.

Nu ne duce pre noi în ispită și ne izbăvește de cel viclean: așa zicem când ne închinăm lui Dumnezeu. Se roagă omul lui Dumnezeu, se roagă să-l izbăvească de cel viclean, dar se roagă oare-cum lui Dumnezeu, ca Dumnezeu să oprească ori să împiedice pe cel viclean de a se apropia. Omul își închipue că cel viclean e în afară, e în-colo departe, și dacă nu s'o apropia de el, atunci nu va aluneca spre păcat.

Trbuie să știe însă omul că apucăturile cele rele, ura, răzbunarea, lăcomia, acestea sunt cel viclean, și acest viclean este chiar în inima lui. Și de acest viclean nu poate scăpa omul altfel decât numai când îl bagă de seamă și ia măsuri ca să nu-l asculte și să nu-i facă pe voie.

Să se roage omul lui Dumnezeu ca să-l izbăvească de cel viclean, dar să bage de seamă omul, că cel viclean sunt chiar apucăturile lui cele rele; să le bage de seamă, să fie cu ochii la ele, să roage pe Dumnezeu să-l ajute să le înfrângă și să fie cu gândul la ele ca și cum ar zice Bunului Dumnezeu: Doamne, acestea sunt cel viclean de acestea izbăvește-mă.

Aceste apucături rele sunt cel viclean, și acest lucru l'au știut până și păgânii, căci un înțelept păgân, încă din vechime a zis omului: Cunoaște-te pe tine, adevărat silește-te de-ți cunoaște apucăturile, căci mai mari și mai primejdioase sunt greșelele cari le poți, face tu însuși decât neajunsurile cari ți-le pot face alții. Căci de cele ce-ți pot face alții te păzești mai mult, iar în tine ai toată încrederea și unde te împinge patima te duci ca orbul. Deschide-ți dar ochii și nu fi orb, deschide-ți ochii și te uită la tine în cotro mergi și ce apucături rele ai.

Această orbire și vinovată încredere în sine face pe mulți oameni să-și piardă vremea în judecăți, cu gândul de a face rău altora, pe când la urmă își fac rău numai lor.

Dacă ocărnuirea țării a întocmit judecătoria, unde la mare nevoie să se ducă omul ca să-și caute dreptatea, vezi astăzi pe la sate mai ales și prin țirgușoare că pentru toată nimica oamenii aleargă la judecată. Las cam să-l învețe eu pe cutare! Las cam să-i arăt eu lui cutare! Așa zic mereu și mereu umbă prin judecăți și până să-i arate lui cutare, ori până să-l învețe pe cutare aleargă degiaba pe drumuri și cheltuește vreme și bani, pierzând zile întregi pe la judecătoria.

Și dacă i-o arăta lui cutare, adevărat ce-o să se aleagă la urma urmei? Ce-o să câștige el din aceasta?

O să-și câștige un vrăjmaș, căci cutare n'o să se lase mai jos și o să caute să-și răsbune și el. Cutare și el când i-o veni bine ca să-l facă și el să se plimbe pe la judecătoria și să cheltuească din nou bani și vreme.

Și apoi câte mai pot să iasă din aceste judecăți! Câte învrăjbirii, câte nenorociri.

Bătrânii noștri și-au dat socoteală de toate aceste rele, de aceea sfântă este vorba lor: »Decât o judecată, dreaptă mai bine o învoială strâmbă«.

Nu trebuie să creadă nimeni că dacă sunt judecătoria în țară, apoi trebuie numai decât să ne ținem de judecăți. Multe lucruri sunt pe lume, dar nu ne ținem numai de ele. Ce? Dacă sunt fântâni, apoi trebuie să ne pierdem vremea să stăm numai să cărăm apă? Ori dacă este foc, apoi trebuie să stăm să facem foc mereu? Ori dacă este soare ori

lună, apoi trebuie să ne pierdem vreme cu ele?

Multe lucruri sunt pe lume, și bune și folositoare, dar fiecare e bun la locul lui și la vremea lui. Omul trebuie să știe în totdeauna a se chibzui cum trebuie să-și aleagă mai bine ceea-ce poate să-i fie de folos.

Omul trebuie să caute a-și alege numai ceea-ce îi trebuie, știind că dacă alunecă să aleagă și ce nu-i trebuie, apoi el se poate obicinui cu această alunecare și ajunge să alunece în totdeauna și să aleagă numai răul.

Să caute deci omul a se cunoaște pe sine ca să vadă ce e rău în el și să se gândească la acest rău, la acest viclean când se roagă lui Dumnezeu, ca să-l izbăvească de cel viclean-

Th. D. Speranția.

UNUL CA O SUTĂ

Uite, de-ar fi lege'n țară
Să popim pe toți aceia
Cari fac vinului ocară
Și zoresc, că-i om nebun
Cine crede 'n hori și'n fete —
Eu pe cinstea mea v' spun:
De m'ați bate 'n toată ziua,
Nici de dascăl n'aș fi bun!
Însă, de-ar eși v' o lege,
Că nevestele de-acuma
Nu bărbajii vor alege
Pe primar, și că-i iertat
Să se caute vrednicia
Numai după sărutat:
De v'ați pune'n cap cu toții,
Eu aș fi primar în sat!

G. Coșbu.

A 15-a adunare generală a „Reuniunii rom. agricole din Sibiu“

Dacă Reuniunea noastră agricolă și-ar ținea adunările sale generale după-cum se țin de obicei asemenea adunări ale altor așezăminte, anume după un program cât se poate de sec, în cadrele căruia nu încap decât prezentarea raportului despre activitatea din anul trecut și socotelile anuale, apoi darea absolutului și cel mult punctul de program »Propuneri eventuale«, rămas cam de regulă fără obiect, ar fi suficient să înregistrăm, că adunarea s'a ținut la locul și ora obișnuită și după convocatorul publicat.

În cei 15 ani de existență și de rodnică activitate, Reuniunea agricolă voinde să fie la toate ocaziunile cât se poate de folositoare obștei, a introdus obiceiul, ca pe lângă datele cunoscute și acum resumate, să ia în programul adunării puncte nouă, din a căror desbatere să rezulte pentru comuna, în care adunarea se ține și pentru oaspeții participanți, lucruri și așezăminte nouă și folositoare.

Adunarea din est an Reuniunea și-a ținut-o Duminecă la 27 Decembrie a. c. în comuna Săcel (lângă Seliște). Din aceasta cauză fruntașii din Săcel făcuseră tot posibilul, ca pentru cinstea dată comunei lor, cu cinstă și cu recunoștință să răspundă.

Comitetul central al Reuniunii la aceasta adunare reprezentat a fost prin presidentul D. Comșa, secretarul Victor Tordașianu, din Sibiu și prin membrul din comitet dl Ioan Popescu, proprietar în Sibiel. La sosirea trenului de cătră Sibiu, reprezentanții Reuniunii au fost întâmpinați de fruntașii comunei, în numele căroră notarul Valeriu Pop ține o frumoasă vorbire de bineventare, căruia îi răspunde presidentul D. Comșa. Dela gară ne-am dus apoi cu toții la sfânta biserică

tixită de credincioșii comunei și de frunții sosiți din comunele învecinate. La finea serviciului divin parochial A. Flucș vestește obștea, că comuna Săcel are astăzi rara fericire de-a primi în sinul seu pe cărmăci, cari nu cruță nici timp, nici osteneală, când vorba este de a sări în ajutorul plugarului nostru destul de înapoiat în multe privințe. De încheiere sfinția sa roagă pe credincioși să nu întârzie a lua parte la adunarea, ce se va ține la orele 11 a. m. în marea sală a școlii.

Intrușiți în școală bărbați, femei și copiii de școală, presidentul Comșa trece în revistă lucrările mai de căpetenie săvârșite de Reuniune în timpul de 15 ani, de când un mănunchiu de bărbați cu durere cătră neam, ființă au dat acestui așezământ folositor, care chemare are să lucreze pentru bunăstarea și înflorirea țeranului nostru agricultor. Mulțumeste pentru buna primire și, punând în vedere, că pe lângă obiectele ținătoare de adunarea generală propriu zisă, astăzi se va mai vorbi și despre lucruri de interes economic general, între cari și despre însemnătatea însoțirilor de credit sătești după sistemul „Raiffeisen”, — declară adunarea deschisă.

Secretarul Reuniunii, dl Victor Tordășianu, făcând un resumat din raportul general, tipărit și distribuit între cei prezenți, arată, că comitetul Reuniunii în anul 1902 s'a prezentat în 3 comune (Porcești, Mag și Nucet) la întruniri agricole, dintre cari în comuna Porcești s'a pus temeiul unui pomet pentru toți proprietarii de acolo; în Mag și Nucet s'a înființat câte o însoțire de credit sistem Raiffeisen. Cea din Nucet s'a activat în a. c., ear' cea din Mag încă nu și-a înaintat actele spre înregistrarea firmei. În comuna Mohu comitetul a plantat în grădinile membrilor de-acolo câte un altoi măr pătut, dăruit de Reuniune; în comuna Pianul-român, comitetul a ținut cursul de altoit pomi și în fine în comuna Săiștea s'a tractat pe larg chestia întemeierii școlii practice de economie de acolo.

În 1902 comitetul a dăruit membrului Reuniunii, dlui Nicolae Iosif, învățator în Aciliu, o vițea rassa „Pinzgau”, ear' membrului Ioan Stănuț din Ilmbav, i-a dăruit vițeaua pusă la dispoziția comitetului de Petru Sopa din Fofeldea, drept prima prăsilă a vițelei, ce i-a dăruit în 1900. Tot în 1902 membrilor Ioan și Moise Beu din Apoldul-român, li s'a dăruit 2 oi de rassa „Frislandeză”. Cu galige a fost dăruit membrul Ioan Tipeiu, protopresb. emer. în Sebeșul-săs. Mai făcând mențiune despre activitatea însoțirilor de credit sătești și de tovarășile agricole, întemeiate cu concursul comitetului, insistă asupra marelui eveniment: *exposiția industrială*, aranjată în 1902 cu concursul Reuniunii sodalilor români din Sibiu, expoziție, ce va ridica industria de casă (lucrul de mână femeiesc) la rangul industriei profesionale. Prin răspândirea în lumea cultă a albumurilor de cusături și țesături litografiate în color, cunoscută să va face deșteptăciunea, dibăcia și gustul cu adevărat artistic al femeii noastre. Prin introducerea răsboaielor mecanice și mai pe sus de toate prin întemeierea unei școli industriale de țesătorie, pentru economul nostru deschide-se va un nou și bogat isvor de câștig etc. (Va urma).

CEASUL CU CUC

Un bulgar ca toți bulgarii, într'o vreme, nu știu când, Pe-un Român văzând în piață un ceasornic cumpărând, Un ceasornic de purete, d'al cu Cucu, îl întreabă: „Asta pentru ce servește? Este bun pentru vr'o treabă?” „Cum se nu”, i-a zis românul, „dinsul vremea ne arată, „Dacă este ceasul șase, el începe ca să bată, „Unu, două, pău' la șase, și, astfel, putem să știm, „Dac'avem vre-o daravere, se nu stăm, se ne grăbim”. Foarte bun și-a zis bulgarul, eu când duc la mușterii Lapte, unt, când e la plată dinși mi zic: „Șfeteo, se vii”, Pe la patru, pe la șase și eu nu îi nimeresc; Când îl caut pentru parale, niciodată nu-i găsec. Ha, ha, dau un pol acuma, dar' incalte, lele-fată, Știu, că ori-ce datoie au se mi-o plătească 'ndată. Când vor zice, pe la patru, pe la șase, sau ori-când, Cucu ese și imi zice: „Du-te, Șfetcule, curând?”

Și, așa gândind bulgarul, la 'ndoială n'a mai stat Și în piață-a plecat. S'a uitat în stânga'n dreapta, cumpenind în a lui minte, Care ceas e mai cu vază, care cuc e mai cu minte. În sfârșit intră la unul se togmi, Și țergui.

La plecare însă, Șfetcu mai zăbind în galantar, Ceasuri mici de-argint sau aur, aur bun de icosar, Și cu lanțuri tot de aur, nu știu ce-a gândit în sine. Că, tușind, și-a șters mustața, apoi zise, știu, de-a bine

„la ascultă-mă, jupâne, și-am făcut aliș-veriș, „Am luat ceasul al mai mare, la băiat am dat bacșiș, „Ved că ai și la fereastră niște fleacuri mittele, „Alea nu stau în perete, tot n'ai ce să faci cu ele, „Dă'mi și mie pe d'asupra, la vnzare, două, trei, „Am căți-va copii acasă, poate s'ar juca și ei”!

Juliu C. Săvescu.

Răspuns dlui Goldiș

și o mică răfueală.

(Urmare și fine.)

A görögök.

Europa népei közül először is a görögök veigödték nagy hűre. Számos k s országot alapítottak nagy veszély idején azonban közösen védelmezték magukat. Spárta és Athén volt leg-híresebb országuk.

Spártának Lykurgus

adott törvényeket. Kitálya le hetett volna népének de nem akart urakodni. Fővágya volt hogy Spártában minden ember katonának eresse magát s kész-n álljon házája oltalmára. Azéit a gyermekek csak hét éves korukig maradtak szüleiknél, azután ösz gyűjtötték őket mint megany k s katonákat gyakorolták a test ügyeségeiben, éhség szorúság. híd g, mely tőrésében áradalmak elviselésében s a mint nőttek, a fegyverforgatás-ban harcolásban. Nem is volt boldogabb a spártai ifju, mint ha háboruba mehetett. Egy-z-rú ruháját ilyenkor bibor köpenyvel cserélhetette fél és szolt a zene, folyt a táncz, mely máskor tiltva volt. Senki sem félt a haláltól, mert a legnagyobb dicsőségnek tartották, ha hősiessen halhattak a honért. Lykurgus meg-e-kettette népét, hogy törvényeit megtartja míg ő haza nem tér. S mikor külföldi utjában meghalt, végkarakatához képest megégették testét és szét-szorták hamvait. Senki sem mondhatta tehát, hogy Lykurgus hazatért Sártába. De mégis tartották törvényeit.

Leonidas.

Mikor egyszer a perzsák királya Xerxes megharagudott a görögökre s Ázsából tengernyi néppel tört rájuk, a spártai királya Leonidas csak pár száz emberrel állotta u ját a Thermopylák szorosánál. Dühös-n izent rá Xerxes, hogy adja át a kardját, „gere vedd el”, — felelt Leonidas. Akkor sem ijedt meg mikor halotta hogy a sok perzsának nyi átó meg a nap is elhomályosul. „Legalább árnyéki an harczolunk” válaszolta nyugodtan. Sok rohamot visszavert már, midőn Ephialtes kerülő utat mutatott a pe zsáknak k k most mind n oldalról kö ül fogták őt. Leonidas és a háromszáz spártai hősiess harczban elesett ugyan, de huszezer perzsa életében került a győzelem. A görögök mi-

Grecii.

Dntre popoarele din Europa mai întâiu s'au făcut vestiți Grecii. Ei aveau mai multe țerișoare, dar' la timp de nevoie se apărau și e ajutoru un-i pe alții. Orașele cele mai vestite ale Grecilor erau Sparta și Athena.

Lykurgus.

Legiutorul Spartei a fost Lykurgus. El voia se fie soldați toți oamenii din țara sa, că așa se se poate apăra mai ușor în contra dușmanilor. Pentru aceea copii nu rămăneau acasă, decât numai până la vârsta de 7 ani, ear' după aceea îi adunau la un loc și îi creșteau împreună, învățându-i se se lupte și se suferă frig și foame și toate necazurile. Și tinerii spartani atunci erau mai fericiți, când mergeau la luptă. Atunci se îmbrăcau în haine de sərbătoare, cântau și juc-u și nimeni nu se temea de moarte, pentru-că cea mai mare fericire era pentru ei ca să moară în luptă pentru dulcea lor țară. Lykurgus a făcut pe Spartanii se jure, că vor ține legile lui până când se va întoarce el iarăși acasă la ai sei. Ear' atunci Lykurgus a plecat în țară străină și nu s'a mai întors, ci murind acolo, a lăsat se-iară trupul și cenușa osmintelor sale se o arunce în toate părțile ca nimenea se nu mai dea de urmele lui. A-a nimenea nu a putut zice, că Lykurgus s'a întors în țara sa și Spartanii au trebuit se țină legile lui în veci.

Leonidas.

Odată regele Perșilor Xerxes s'a supărat pe Grecii și din Az a venit asupra lor cu multime de norod. Atunci a eșit înaintea lui regele Spartanilor Leonidas și i-a ținut calea la pasul Thermopylălar. Spartanii erau numai câteva sute, ear' Perșii erau cât frunză și iarba. Atunci Xerxes a trimis vorbă lui Leonidas se-și dea sabia de bună voie, ear' Leonidas i-a răspuns: „vino și o ia”. I-s'a spus lui Leonidas și aceea, că Perșii sunt așa de mulți, că săgețile lor vor întuneca soarele. „Bine, că atunci ne vom lupta în umbră” — a răspuns Leonidas. Lupta s'a început și Perșii nu puteau străbate înaintea nici de-cum, căci Spartanii se luptau ca lei. Dar' atunci un afurisit de Grec, ce-i zicea Ef-

kor sokévi harcz után kkergethettek a perzsák orozslán szobrot emelték a csatatéren. — Leonidasnak, a háromszáz hősnék nevét pedig századok multán is betanították a spártai gyermek-ekkel, stb.

altes, le-a arătat Perșilor căi ascunse și Perșii pe acolo au înconjurat pe Spartani. Leonidas cu trei sute de viteji au murit în luptă, dar' dintre Perșii încă au căzut morți douăzeci de mii. Atunci toți Grecii s'au sculat împotriva Perșilor și i-au scos din țara grecească, ear' pe locul, unde s'a luptat Leonidas, au ridicat semn un leu și numele lui Leonidas a rămas în veci laudat și preamărit între Grecii, etc.

Urmează încă din istoria Grecilor în ambele manuale despre Solon, Demosthenes și Alexandru cel mare. În fiecare din manuale aceste capitole formează secțiunea primă.

Secțiunea a doua conținând istoria Românilor are următoarele capitole în ambele cărți:

Românii, Cincinnatus, Hannibal, Iulius Caesar, Isus Christos și Constantin cel mare, dl Goldiș icuște pe mai puțin de o foie și ceva despre Daci, Decebal și Traian. Și în aceasta secțiune ca și în cea premergătoare, dl Goldiș nu face absolut nimica decât traduce, rectius plagiază.

Și așa mai departe urmând în tocmăi aceeași împărțire a materialului, tractând aceleași capitole cu același mers de idei, aceleași frase ne dă gata dl Goldiș cea mai metodică și mai coreșpunzătoare istorie pentru școlile populare(!). Cartea ungurească a lui Mayer Miksa a utilizat-o până în sfârșit; nici un capitol măcar nu există pe care l'ar fi trecut cu vederea dl Goldiș. Ce caută d. e. Szondy György cu cei doi aprozi a-i lui în manualul românesc și mulți alți Dobó, Jurisics și alții, niște persoane de importanță locală temporală și nici de cât istorică.

Pe scurt manualul maghiar e cuprins de tot în cel românesc. Greutatea cea mai mare ce a avut-o dl Goldiș a fost îngrijirea de ilustrațiuni, cari din manualul unguresc lipsesc. Întrebările reasumate dela finea secțiunilor nu constituiesc nici un merit pentru dl Goldiș, căci acestea, nu cel din urmă învățator, dar' fie-care elev și-le impune. Afară de aceste ridicule diferențe mai aflăm ici colea, în întreg manualul pe 4 (zi patru) foi tratate unele și altele din istoria poporului românesc. Pentru autenticitatea acestora încă nu-mi vine să garantez.

În cât privește acum utilizabilitatea manualului goldișit în școlile noastre, din punct de vedere al sistemului și al tractării materialului, — al pedagogiei moderne adecă, cred că e de ajuns, țără a mai intra într'o analiză specială, a aminti că scriitorul acestor șire, poate și dl Goldiș ca elevi în clasele populare au folosit manualul lui Mayer Miksa. De atunci au trecut însă ani și azi de istoria poporală a autorului maghiar puțin își vor mai fi aducând aminte. Și poate aceasta va fi fost și o cauză principală, care l'a determinat pe dl Goldiș rivnitor de fală goală, ca se-l desgroape și se-l îmbrace românește pe Mayer Miksa. Dacă dl Goldiș a avut pe inimă curată interesul școlii noastre, de ce nu a tradus, rectius plagiat, un manual maghiar modern amplificându-l cu cele 4 foi de istorie românească! Că n'a făcut-o aceasta credem, că încă își va fi avut resoanele sale dl Goldiș și anume, că pentru descoperirea unui mort de mult are se dea seamă numai în fața tribunalului științei, nu și în celui justițiar. Afară de aceea potlogăria s'ar fi descoperit ușor, renumele dlui Goldiș devenea periclitat, manualul nu ar fi fost primit cu simpatie și întreg geșef-tul se dădea de mal. Edidat însă sub firmă proprie și ajutorat de o reclamă șiriană și de împrejurările favorabile de acum căți-va ani manualul dlui Goldiș și-a făcut intrare în multe școli româ-

nești din patrie, în cele confesionale gr.-or. din diecesa Aradului în toate.

Perpetuarea întrebunțării manualului goldișit în școlile noastre populare și în viitor, după cele de mai sus credem, că nu se va mai tolera. Ar fi aceasta sub raportul progresului didactic o batjocură și o rușine, precum și o nedreptate strigătoare la ceriu față de autorii noștri cinstiți de cărți didactice. Cei chemați întru aceasta sperăm, că nu vor întârzia a-și face datoria, de a alunga pe un speculant cu desăvârșire dela altarul școlii.

D-lui Goldiș un cuvânt. Nu în patimi căuta cauza, că am avut îndrăzneală a te demasca; dacă o schinteă de dragoste față de școală și-a mai rămas, vei vedea singur că am avut datorință se facem ce am făcut.

Onoratului cetitor un cuvânt: Cele enumerate până acum sunt de o natură atât de gravă, atât de brutale în realitatea lor scandatoasă cât onoratul cetitor se nu aștepte nici o discuțiune cu noi din partea d-lui Goldiș și nici o justificare din partea acestuia. Cele ce le-am scris, cu multă scârbă și amărăciune sufletească le-am scris. Fără îndoială e peste măsură deprimătoare constatarea, că persoana dovedită culpabilă cu delictate atât de osânditoare, nu este un biet învățator simplu dela sate, ci unul care până acum a trecut în ochii noștri drept un distins și zelos bărbat de școală, unul care pretinde a desvolta o activitate mănoasă în toți ramii intelectuali și a da împreună cu alții de pânura sa, directivă educației și politicii naționale. E timpul suprem, ca în interesul culturii și al libertății noastre intelectuale, se introducem o scrutare mai temeinică și o mai strictă obiectivitate în stabilirea meritelor autorilor și a valorii operelor. Numai așa vom fi în stare a face din timp în timp un bilanț real al mișcărilor noastre culturale, numai delăturând sinamă-girea vom propăși.

Până când Goldiși vor fi încă la cărmă, îndreptare se nu așteptăm. Se căutam deci a-i delătura. Se știm a minte înțelepciunea strămoșească: *Per aspera ad astra.*

Arad, Decemvrie 1903.

Podgoreanul.

Dintre cele zece porunci.

Ce nu-ți place 'n lumea asta, tu la alții se nu faci, Dacă vrei în rai se intri și lui Dumnezeu se plăci. Legea și prorocii 'nvață pe aproape se iubesti, Și ce vrei se-și faci alții, tu aceea se dorești. Din poruncile prea sfinte, am călcat două porunci; Pedepsit voi fi de Domnul după moarte 'n iad cu munci. *Se nu furi*, mi-a tot zis popa și mereu l'am ascultat; Dar furându-mi dracul mintea, pe furiș te-am sărutat Și porunca cea de-a zecea, când la tine am poștit, Am călcat-o și pe dînsa. Ce vrei, dragă, am greșit! Dar în lumea de vecie când vom trece păcătoși, Dumnezeu o se ne ierte vnzând ochii tîi frumogi.

Emanoil Pârdeanu.

Omul și soarta.

Era odată un om sêrac, care n'avea noroc, căci deși muncea ziua și noaptea, nu putea se-și agonisească nici pânea pentru copilășii lui. Azi așa, mâne așa, până când omul s'a luat de gânduri ce se facă, ca se scape de sêracie; așa într'una din zile, s'a hotărît se se ducă la D-zeu se-și spue păsul. Pe drum întâlnește un unchiaș bêtân, care întrebându-l unde călătorește, îi spuse scumpul, fără a-și da seama că acel bêtân e chiar D-zeu. D-zeu îi spuse se nu mai umble de geaba, ci se asculte ce l'o înveta el; „du-te la ursitori, care stau la casa de lângă fantani, că ele îți vor spue soarta ta, din lumea asta”.

Bietul om s'a induplecat și ducându-se unde îl învățase bêtânul, dete peste două fete frumoase, cu aripi de foc, cari luceau ca soarele.

Cum le spune pricina, ursitroile căutară într'o carte numele omului și-și spuse următoarele: degeaba mai muncești, că nu te poți

nțelege cu nimic, soartea ta zice, că numai când furi te poți pricopsi.

Omul rămase zăpăcit, în oada, cu gândul de a pleca spre casă. Dar' eată bătrânul, care-l întrebă despre cele ce i-au spus urșitorile.

— Ce s'eu spue? Uite banii aceia, ce sunt pe fridă, au zis că pot să-i fur. Altfel nu mă pricopsesc.

— Ia-i și pleacă, dacă au zis astfel.

Plecând omul, urșitorile observară lipsa banilor și zor se plece să-l ajungă. D-zeu însă le oprî zicend: „dacă soartea îi scrie așa, lăsați se se împlinescă voia ei.”

În așa chip omul sărac de odinioară a rămas cu banii și din acea zi, nu numai că avu cu ce trăi, dar' (negreșit tot prin hotie) astăzi se numără printre archimilionari.

Se vede treaba, că mulți chiaburi din ziua de azi s'au îmbogățit astfel.

INVITARE LA ABONAMENT

Cu începere dela 1 Ianuarie 1904, se deschide nou abonament trimestral și anual pentru ziarul

„ACTIVITATEA”

Prețul de abonament pentru Monarchie: pe o jumătate de an 3 cor. pe un an 6 cor.

Pentru România și străinătate pe an 12 franci.

Ear' pentru plugari-țărani pe 1/2 an 2 cor. și pe un an întreg 4 cor.

Administrația.

Impărțirea Darurilor de Crăciun.

Săracii noștri din Sibiu: învățaceii meseriași, școlarii și oamenii în vârstă scăpătați, și-au avut și ei sărbătoarea de bucurie a Nașterii fiului omului, venit între noi pentru a noastră mântuire. Despățământul femeesc întregitor al Reuniunii sodalilor români din Sibiu, ajutat de simțul de jertfă de celor cu durere pentru cei cari nu din a lor cauză trăesc în miserie, și-a împlinit în ajunul Nașterii una din datorințele sale bineplăcute și oamenilor și lui D-zeu! Una din saletele localului reuniunii avea înfățișarea unui magazin bogat, bine asortat. La un loc așteptau pe noii lor stăpâni vestmintele complete, ghetele și pălăriile, toate noue și după măsură lucrute ale celor 13 învățacei de meseriași și școlari, într'altă parte erau stofele pentru îmbrăcăminte de celor 6 fetițe de școală și părechle de ghetă, tot noue și tot pentru acestea gătite. Pe marea mulțime o aștepta tixitul magazin de rocuri, pantaloni, veste, paltoane de eană, căciule, pălării, rochi și bluzi, câte 3—5 metri de mai multe bucăți stofe pentru haine femeesti, cămeși, șaluri cisme, ghetă și în fine colăcei, prăjituri, bomboane și jucării pentru copii. Cu un cuvânt de toate și pentru toți.

Ora 5 d. a. fixată pentru începerea sărbării de împărțire, a găsit la un loc 2—300 săraci, cea mai mare parte cu fețe senine și vesele bine știind, că din sfărmiturile celor cu bogate jignițe își vor primi și ei parțica.

Președintele reuniunii, dl. Vic. Tordășianu, asistat de comitetul despățământului femeesc și de membrii reuniunii sodalilor, avea greaua misiune de a împărți, și a împărți cu măsura dreptății din darurile înmagazinate dela cei cu durere și cu inimă. În vorbirea sa, dl. president arată jertfele ce cu toții le aducem în numele părintelui ceresc, ocrotitorul a toate și cere, ca în schimb cu recunoștință și cu mulțumită să fim cu toții față de binefăcătorii noștri. Cere și dela aceia, cari din pricina independente de dăruitori, nu vor fi în fericita pozițiune de a primi ceva, să se mângăie cu aceea, că frați de ai lor, poate mai scăpătați, primi-vor ceva din jertfele aduse. Trecând în revistă felurile lipsuri și greutăți și implorând binecuvântarea cerească asupra dăruitorilor și dăruitorilor, începe însă împărțirea, ce durează peste 4 ore. Mici colindători cu icoana, steaua și cu Irozi, vesteau și ei bucuria zilei. O dare de seamă mai amănunțită asupra lucrurilor împărțite și asupra celor împărțășiți, mă dispensează de a mai insista în scurtul meu raport asupra binefăcătorilor revărsate din simțul de jertfă al acelor, cari de problemă și-au luat a iubi pe deaproapele lor mai mult ca pe sine însuși.

Un pios creștin.

NOUȚĂȚI

Tuturor colaboratorilor, abonenților și cetitorilor noștri le dorim an nou fericit!

Concertul, ce l-a dat un grup de teologi din seminarul „Andreian” a doua zi de Crăciun aici în Orăștie, a fost peste măsură succes. Atât producțiunea tuturor pieselor din program a corului vocal, cât și solo de flaută, cântat de dl. Victor Murășan, apoi solo de violină, cântat de dl. Laurențiu Curea, a dat dovadă de tot atâtea deprinderi solide, cari încetul cu încetul pot ajunge la perfecțiune.

D-na Victoria Dr. Erdélyi a acompaniat pe tinerii diletanți la pian cu tactul d-sale recunoscut și dovedit de atâtea ori pe scena din Orăștie.

Concertul a fost peste așteptare bine cercetat, încât nici chiar un loc numai era de dat.

Sala spațioasă, logile și galeria era îndesuită de publicul orăștian și a împrejurimii. Dansul a urmat până dimineața în bune dispoziții.

Coroane eterne. În amintirea mult regretatului Andreiu Balteș, care cu vîrf și îndesat și-a împlinit datorința de român, presidentul Reuniunii sodalilor români din Sibiu dl. Vic. Tordășianu, a dăruit fondului văduvelor și orfanilor meseriașilor români, înființat de numita Reuniune, 2 cor.; Dr. George Proca, secretariu cons. 2 cor.; Silvestru Moldovan, red. „Foaia Poporului”, 2 cor.; Pantaleon Luca, cassariu cons., Victor Fincu, esactor, Aurel Trf., colab. la „Tel. Român”, Ludovic Binder, dir. tip. arch. câte 1 coroană; Nicolae Mohan, Ioan Pinciu, George Poponea, Nicolae Stoica, Ioan Apolzan, Dumitru Axente, Ștefan Duca, Ioan Mohan, George Trifan, Nicolae Roșca, L. Devan, cul.-tip., câte 50 fileri; Precum aflăm „Reuniunea sodalilor” a arborat pe casele reuniunii steagul negru, a luat măsuri pentru punerea unei coroane pe sicriul decedatului, adună daruri întru eternizarea memoriei lui și participă corporativ la înmormântarea aceluia, care nu pentru sine, ci pentru noi a trăit și a murit.

Făturul comite (főispán) al comitatului Hunedoara. După cum cetim în foile din Budapesta ministrul-președinte s'ar fi declarat pentru actualul comite al Udvarheului dl. Hollaky Arthur. Încât am avut prilej a cunoaște activitatea dlui Hollaky ca primpretor și vice-comite în acest comitat în un lung șir de ani, apoi tactul și cunoștințele sale vaste pe terenul administrații politice-publice, apoi o alegere mai nimerită nici că se poate face.

Să pricepe de sine, că dorința noastră ar fi fost o combinație de tot alta. Adecă să fi avut dl. ministru în vedere legea de naționalități și întemeiat pe aceasta, să fi făcut un pas pentru o adevărată opropiere.

Ancheta pentru reforma legii electorale. Foile din Budapesta aduc știri, că ministru președintele Tisza cât de curând va convoca ancheta, care va fi chemată a elabora materialul de lipsă pentru reforma legii electorale. Suntem curioși de principiile ce se vor depune ca basă la noua lege.

„Gazeta de Dumineca” se cheamă o nouă foaie, ce am primit de Crăciun și ce a apărut în Șimleul-Silvaniei (Szilágyosmlyó), acăria proprietar și editor este: dl. Ioan P. Lazar, redactor responsabil: Ioan Pop Rețeganul, bine cunoscutul scriitor popular, Nr. de probă are un format pl cut și se extinde pe 12 pagini. Prenumerațiunea pe an 6 cor. pe 1/2 an 3 cor., pentru străinătate 14 cor. Pagina primă cuprinde o icoană a revoluționarilor din Macedonia prinși la granița Bulgariei — ear pe pag. 2 „Cuvântul nostru” subscr's de cei mai distinși bărbați binecunoscuți din acelea părți, face cinstă cauzei.

Dacă se va urma în tocmai programului ce se pune în perspectivă „Gazeta de Dumineca” va deveni o foaie plăcută și căutată.

Li dorim izbândă și reușită strălucită!

Înzestrarea neamurilor.

La începutu-începutului, ci-că popoarele nu erau despărțite, trăiau așa la un loc, handala, fără nici o deosebire în firea lor. Nu hotărîse încă Dumnezeu apucăturile națiilor, nu le rânduse menirea în lume.

Intr'o bună zi, meșterul dă poruncă să vie la el toate neamurile ca să le hărăzuească partea de bine și de rău pe pământ.

Turcu mai cu grijă, se scoală mai de vreme și după-ce se curăță și nchină, pornește cătră scaunul Atotputernicului. În drum nu s'abate pe nicăiri: soldat, nu alta. Cum ajunge, se și înfăoșează.

Dumnezeu îl întreabă:

— Ei, ce vrei?

— Bine Doamne.

— În bine să trăiești.

Întră Grecu:

— Tu pe ce ți-ai mai pus gândul?

— Eu gândesc tot la bine. Atotști-torule.

— Te-o luat înainte Turcul.

— Norocu lui.

— Noroc să ai.

Vine Jidanul:

— Da tu ce vrei?

— Binele, Luminate.

— Binele l'a luat Turcul.

— Alei!

— De lei să nu te mai saturei.

S'arată și Bulgarul:

— Ție ce-ți poștește gustul?

— Binele, Meștere.

— O venit Turcul mai de dimineață.

— Ei ce prost am fost, că n'am venit eu întâiu.

— Prost să rămâi.

Românul se mai opri pe la niște tufe de căpșune și întârziase. Când se înfăoșează, D-zeu îi zice cam răstit:

— Da tu ce cauți?

— Binele, Stăpâne.

— Binele-i la Turci.

— Norocu lor.

— Pe noroc o încălecat Grecu.

— Dar eu cum rămân?

— Darnic.

S'au pândat Rușii, Nemții, Ungurii și le-a dat Dumnezeu ce-a apucat. Țiganul, găsise de dimineață o ciupercă, și până a scăpărat de-a înghebat foc s'o coacă, îl luase ceilalți înainte.

Intr'un târziu se duce și el:

— Ție ce să-ți mai dau?

— Să-mi dai binele, Măria Voastră.

— L'a luat Turcu.

— Dar' eu?

— Darul i-al Românului.

— Alei!

— Și leii ți au scăpat din mână.

— Apoi nu-i batjocură asta, să mă lași așa pe dinafară?

— De batjocură să fii cât îi trăi.

Vezi că dela Dumnezeu li lăsat, că Țiganul să fie de risul lumii.

SNOAVE

Bună lege.

Se întâmplă la un drum, un popă, un român și un țigan — umblau pe cale câteși trei spre unde le era vrerea să se ducă.

Pe la nimezi așa, li-se făcu foame.

Fiecare din ei avea merinde cu el, că aveau de făcut cale lungă. Popa avea brânză, românul carne de miel și țiganul pește sărat.

Se dădură sub un pom ca să se apere de arșița soarelui, întinșeră de mănărea pe o basma roșie a popii, se închină și hai să înceapă să imbuce.

Popa, de colo, ce să facă el să guste și din mănărea alorlalți tovarăși de drum?... zise:

— Stați, că după lege se cade când mănăncă la drum un preot cu niscăi drept credincioși, drept credincioșii să împartă merindea cu preotul.

— Dar popa nu'mparte, parinteo? în treabă țiganul.

— Nu, că e de ajuns cinstea că stă cu ei de mănăncă la un loc.

Și așa gustă popa — adecă ce gustă, că mănăncă cum se cade — și din mielul românului și din peștele țiganului!

Țiganul se uita la el cum imbuca, — că par'că i-se bătea zece nebuni la gură și

văzând că și el și românul rămân mai-mai flămânzi, zise:

— Aoleo, taica parinteo, buna lege ai l.. Măncați și peștele meu și mielul lui Mihai.

Dumitru Stăncescu.

Bulgarul și grecul.

Un Bulgar mergea pe malul Dunărei, cu un măgar de căpăstru. Măgarul nu mergea mai de loc; mai mult târș îl ducea, mergend așa Bulgaru, se întâlne cu un grec care ungea cu smoală topită un șlep.

— Mă rog, domnule, zise grecului, nu știi vr'un meșteșug prin care să faci, ca măgarul ăsta al meu să meargă mai repede!

— Cum nu l' răspune Grecul. Vino mai încoace cu el, și ridică-i cu mâna coada în sus.

Cum ținea Bulgarul, coada măgarului în sus, Grecul luă un linguroiu de smoală și îl tuflă sub coada. Măgarul frigându-se începu a sări și a smăci; îl ținu Bulgarul cât îl ținu: dar ne mai putându-l fi dete drumul. Fugea bietul măgar de își scotea ochii.

Văzând Bulgarul că nu-l mai poate ajunge, se întoarse la Grec și îi zise: Te rog, dle, fa-mi și mie, ceai făcut măgarului, să-l ajung, că rămâi fără el.

Venzarea ursului.

— Ia joacă-l, vatașel!

— Să-l joc.

Și vataful Stanciu începu să cânte tare, și să bată din dairea:

Șule,
Șule,
Nadara!
Dăculiță fal
De te-ai face
Mai barol
Să-ți ia taica
Cisme ro...
Și cămașe
De Brașol!
Aida mo!

Ursu juca și mormăia din gură.

— Să calce pe cineva, să vedem ce știe.

— Să calce.

Și îndată o femeie, care suferea de mijloc se lungi cu fața în jos, înaintea cărcimei.

— Lasă-te ca pana.

Ursul călca ușor.

— Lasă-te ca peatra de moară.

— Aoleo! Aoleo! Mor!

— Ce dai?

— O cupă de vin

— Si-o sucitură de tutun?

— Dau.

— Las'o, Ganciule!

— E bun.

— Citește, logofete, contractu

— Avend în vedere, considerând..

— Ce tot spui?

Zi:

Eu vataful Stanciu

— Am scris.

— Am vëndut pe ursu Ganciu...

— Am scris.

— La vatafu Danciu

— Așa.

— L'a vëndut.

L'a plăcut.

L'a jucat.

L'a încercat.

— Am zis.

— Bani a dat, urs a luat.

— Bun.

— Acum pune picatura lângă scaltura

— Am pus.

— Ce atăta tevatura

Și se puseră pe adălmaș.

D. Tălcov.

Avis.

Subscrisa am o mașină de îmblătit cu putere de apă, cu toate cele de lipsă, care ași vînde-o din mână liberă, eventual ași da-o în parte sau chirie. Prețul cumpărării a făcut 1464 cor. și o vënd cu cor. 800 după tocmeala.

Se poate îmblăti zilnic 120—130 de clăi și sunt de lipsă 7 lucrători.

Vinerea, în Decemvrie 1903.

véd. Ana Popa alui Nicolăe.

Nr. casei 232.

Bani! Bani! Bani!

Subsemnata întreprindere de credit stă în legătură cu cele mai mari bănci din țară și exoperează

— **împrumuturi pe pământuri și edificii** —

cu cele mai favorabile condiții și cu cele mai ieftine interese, și anume pe termen de 10—70 ani cu 2%—5¼%.

Credit personal cu garanți și obligație pe 5—10 ani.

La funcționari de stat, comitat și oraș, precum și la ofțeri, credit simplu și fără garanți.

— La dorință servim cu informațiuni, rugând marcă postală. —

„PECUNIA“

5

întreprindere de credit, Sibiu (Nagyszeben).

„Dacia” — apă minerală!

Dr. Hankó Vilmos profesor, membrul Academiei maghiare de științe, a calificat apa naturală de conținut acid-carbonic a »Isvorului-Dacia« de apă gustoasă excelentă și de neprețuită.

Resultatul analizei și părerea sa o comunicăm în traducere autentică

ANALISA CHEMICĂ

a apei acre »Isvorul-Dacia« din Șoimușul-Murășului lângă Deva.

	in 1000 grame apă
Calcium hydrocarbonat	1.0542 « «
Magnesium «	0.3497 « «
Calcium sulfat	0.2316 « «
Natrium hydrocarbonat	0.1705 « «
Fer «	0.0390 « «
Kalium chlorid	0.0520 « «
Mangan hydrocarbonat	0.0145 « «
Kalium «	0.0094 « «
Lithium «	0.0019 « «
Silicium dioxid	0.0096 « «
Suma substanțelor solide	1.9333 grame apă
Acid carbonic liber	2.3953 « «
Volumul acidului carbonic liber	1214.6 c. c.

Precum dovedește analiza »Isvorul-Dacia« din Șoimușul-Murășan (apă acra de Pauliș) e a se număra în grupa acelor ape acre pământoase, cari conțin fer. După caracterul seu chemic, format din cantitatea și proporția părților sale constitutive, isvorul acesta face parte din grupa apelor mai renumite. Are un prea plăcut gust și fiindcă conține deosebit mult acid carbonic — în privința căruia »Isvorul-Dacia« ocupă un loc între apele acre mai de frunte — prin limpezirea sa e o excelentă apă de beut. Pentru locuitorii părților lipsite de darul unei ape sănătoase: apa »Isvorului-Dacia« e de neprețuit. Din compoziția potrivită a apei se poate deduce, că și pentru praxa medicală »Isvorul-Dacia« va fi un factor important.

Conform actului alăturat, apa trimisă spre analizare s'a scos și sigilat în fața artisticei comunale.

Budapesta, la 3 Martie 1903.

(L. S.)

Dr. Hankó Vilmos m. p.,
profesor de chimie la școala reală
superioară de stat a cercului 11-lea
din Budapesta, membru al academiei
maghiare de științe.

Am îngrijit, ca aceasta apă distinsă și recoroitoare, care beută curată și cu vin ori cu sirup este tot asemenea de excelentă, să fie pusă la dispoziția on. public.

Comandele se fac la biroul »Dacia« întreprindere de apă minerală în Deva, unde se află totodată și depositul.

Expediția se efectuează în lăzi închise de câte:

a.)	25 sticle	à 1 Ltr.	predat gara Deva	cu prețul de	Cor. 1.85
b.)	50 «	« 1 «	« « « «	« «	« 3.40
c.)	25 «	« ½ «	« « « «	« «	« 1.60
d.)	50 «	« ½ «	« « « «	« «	« 2.90

Transportul pe linia ferată privește pe cumpărător.

Pentru ladă și sticle ne retrimise se socotește:

a.)	pentru o ladă		Cor. 2.—
b.)	« 1 sticlă de ½ ltr.	« «	« .16
c.)	« 1 « « ½ «	« «	« .14

Isvorul mineral este proprietatea institutului de credit și economii »Dacia« societate pe acții în Orăștie—Szászváros.

Direcțiunea.

„MINERVA” institut tipografic în Orăștie.

Lemne de zidiri și scânduri.

Subsemnatul aduc la cunoștința on. public, că sunt provăzut din nou cu un bogat deposit de lemne de zidiri și scânduri, precum sunt: grinzi, vanturi, căpriori și tot felul de material de lemn.

Depositul meu se află în Orăștie (Strada Pricazului, casele Dlui V. N. Bidu) și o filială la Geoagiu.

Se trage luarea aminte a on. public, că toate lemnele de clădire sunt acuirate din marele deposit de lângă Brașov, și anume, brad adus pe osie, ear' nu plutit.

Materialul bun și prețurile moderate sunt deja cunoscute.

Cu toată stima

13—

Ferencz & Weinberger.

Avis!

Se aduce la cunoștința onorabilului public din Orăștie și jur, că

Apa minerală „Dacia“

de acum înainte au luat-o în întreprindere pentru vânzare dl Gustav Zobel, comerciant în Orăștie.

Atât pentru privați cât și pentru hoteluri apa se vinde:

O sticlă de 1 litr. cu 12 bani.

10—

O sticlă de ½ litr. cu 9 bani.

Hotelierii sunt îndreptățiți a o vinde: sticla de 1 litr. cu 24 bani și de jumătate litr. cu 18 bani.

„Minerva“

Institut Tipografic

Orăștie.

Se recomandă a executa următoarele: ☞

Opuri, Broșuri și Placate ☞ ☞ ☞

Bilete de logodnă și cununie ☞ ☞ ☞

Carte și epistole ☞

☞ **Circulare** ☞ & preț-curenturi

Note, Bilete de vizită ☞ după plac și cerere ☞ ☞ ☞

Registre și imprimare Anunțuri, ☞ ☞ ☞

Compturi și Adrese. Bilanțuri etc. etc. ☞

Această tipografie e provăzută cu cele mai bune mijloace tehnice și fiind bine asortată cu tot felul de caractere de litere din cele mai moderne, e pusă în pozițiune de a pute executa ori-ce comandă prompt și cu cea mai mare acurateță!

Comande din afară se efectuesc repede!